

Zomaar Een Mens

Marco Borsato

Met een wazige blik
Kijkt hij door het prikkeldraad
Ongeveer zo oud als ik
Als hij op de foto gaat

Gemarteld
Vernederd

Een plaatje, een oorlog van levende beelden
Die na een paar jaar weer vergeelden
Een foto, van mensen met tranen op wangen
Heel even door lenzen gevangen
Zomaar een mens
Zomaar een mens
Zomaar een

Met een angstig gezicht
In een grijze lege straat
Allebei haar ogen dicht
Dichtgeknepen voor de haat

Zo jong nog...
Zo oud al

De plaatjes, een oorlog van levende beelden
Die na een paar jaar weer vergeelden
De foto's, van blikken vol hoop en verlangen
Heel even door lenzen gevangen
Zomaar een mens [x3]

De plaatjes, een tijdperk gevangen voor even
Ze komen nog altijd tot leven
De plaatjes, van mannen met tanks en geweren
Teveel om nog echt te choqueren
Zomaar een mens [x3]

Zomaar een
Zomaar een mens